

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-100094-12/ODK-2023

Praha 24. července 2023
Počet listů/stran: 11/22

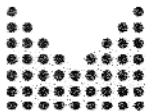
ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly jako nadřízený orgán (dále též jako „odvolací orgán“ nebo „nadřízený orgán“), dle § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), ve spojení s § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo o odvolání [redacted] (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“) ze dne 25. května 2023, proti rozhodnutí Jihomoravského kraje, Krajského úřadu Jihomoravského kraje č. j. JMK 63420/2023, sp. zn. S-JMK 60233/2023 OKR, ze dne 25. dubna 2023 o odmítnutí jeho žádosti ze dne 18. dubna 2023.

takto:

- I. **Rozhodnutí povinného subjektu č. j. JMK 63420/2023, sp. zn. S-JMK 60233/2023 OKR, ze dne 25. dubna 2023 se dle § 16 odst. 5 informačního zákona v části, v níž byla odmítnuta žádost žadatele ze dne 18. dubna 2023 o poskytnutí informací:**
 - a. *o sdělení o výši platů Mgr. Radomíra Zimka za posledních 12 měsíců, a to v rozsahu odpovídajícím § 8c odst. 2 informačního zákona, a dále*
 - b. *v jakém roce a na jaké škole získal Mgr. Radomír Zimek titul Mgr.*
 - c. *v jakém roce a na jaké škole získala Mgr. Škrlová titul Mgr.*

r u š í a ř í z e n í s e v t o m t o r o z s a h u z a s t a v u j e .

- II. Povinnému subjektu se v souladu s § 16 odst. 5 informačního zákona p ř i k a z u j e , aby žadatelé do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí povinnému subjektu p o s k y t l i tyto informace:
- a. o sdělení o výši platů Mgr. Radomíra Zimka za posledních 12 měsíců, a to v rozsahu odpovídajícím § 8c odst. 2 informačního zákona, a dále
 - b. v jakém roce a na jaké škole získal Mgr. Radomír Zimek titul Mgr.
 - c. v jakém roce a na jaké škole získala Mgr. Škrlová titul Mgr.
- III. Rozhodnutí povinného subjektu č. j. JMK 63420/2023, sp. zn. S-JMK 60233/2023 OKŘ, ze dne 25. dubna 2023 s e d l e § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu v části, kde byla odmítnuta žádost žadatele o poskytnutí informace o sdělení o výši platů Mgr. Škrlová za posledních 12 měsíců

r u š í a věc se v r a c í správnímu orgánu prvního stupně k novému řízení.

Účastníci řízení:

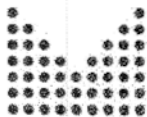
Mgr. Radomír Zimek, vedoucí oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního Krajského úřadu Jihomoravského kraje, 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5

Mgr. Klára Škrlová, referentka oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního Krajského úřadu Jihomoravského kraje, 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5

O d ů v o d n ě n í:

I.

1. Ministerstvu vnitra bylo dne 5. června 2023 dle § 16 odst. 2 informačního zákona předloženo odvolání výše uvedeného žadatele včetně spisového materiálu (k předání došlo přípisem povinného subjektu č. j. JMK 79709/2023, ze dne 29. května 2023). Z předloženého správního spisu vyplynuly následující skutečnosti rozhodné pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí:
Dne 19. dubna 2023 podal [REDAKCE] žádost (ze dne 18. dubna 2023) kterou se domáhal poskytnutí následujících informací, cit.: „V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o sdělení o výši platů

Mgr. Radomíra Zímka za posledních 12 měsíců. V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o sdělení informace v jakém roce a na jaké škole získal Mgr. Radomír Zímek titul Mgr.

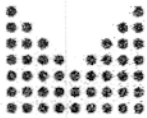
V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o sdělení o výši platů Mgr. Škrlová za posledních 12 měsíců. V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o sdělení informace v jakém roce a na jaké škole získala Mgr. Škrlová titul Mgr.“

2. Povinný subjekt s ohledem na předchozí žádosti [REDAKCE] o informace rozhodl o odmítnutí žádosti s odkazem na ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona pro zneužití práva na informace, tedy jednání, jehož skutečným cílem není získání informace, resp. dosažení účelu sledovaného zákonem, nýbrž v rozporu s dobrými mravy je toto jednání vedeno přímým úmyslem žadatele způsobit jinému újmu nebo zátěž. Povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí mj. uvedl, cit.: „Povinný subjekt konstatuje, že žadatel podává povinnému subjektu opakovaně po formální stránce obdobná podání požadující stále se opakující až totožné informace o úředních osobách, které vůči žadateli činí úkony v rámci činnosti povinného subjektu. Ani nyní podaná žádost se nijak neliší od jím dříve opakovaně podávaných žádostí, a tato žádost není žádným způsobem blíže odůvodněna či doplněna tak, aby ji bylo možno posuzovat v jiném režimu, než dřívější žádosti žadatele. Proto v tomto případě povinný subjekt s ohledem na dřívější jednání žadatele dovozuje, že podáním své žádosti o informace sledoval žadatel zneužití práva na informace s úmyslem svým podáním vyvíjet na povinný subjekt nepřiměřenou zátěž.“
3. Žadatel napadl dne 25. května 2023 rozhodnutí blanketním odvoláním, jehož součástí je nově učiněná žádost o informace následujícího znění, cit.: „V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o sdělení o výši platů Mgr. Radomíra Zímka za posledních 13 měsíců. V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o sdělení o výši platů Mgr. Škrlová za posledních 13 měsíců. V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o sdělení o výši platů Mgr. Koníčka za posledních 13 měsíců. V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o sdělení informace v jakém roce a na jaké škole získal Mgr. Koníček titul Mgr.“
4. Povinný subjekt předložil odvolání se související spisovou dokumentací přípisem č. j. JMK 79709/2023, ze dne 29. května 2023, v němž uvedl, cit.: „podáním své žádosti žadatel nesledoval legitimní cíl předvídaný zákonem, tedy řádné uplatnění práva na svobodný přístup k informacím, odmítl předmětnou žádost dle § 11a odst. 1) a § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím.“

5. Po přezkoumání zaslaného spisového materiálu bylo zjištěno, že odvoláním napadené rozhodnutí, resp. správní spis, neobsahuje dostatečné údaje pro prověření uvedeného závěru učiněného krajským úřadem, který byl v daném případě bez dalšího učiněn s odkazem na rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV-70587-16/ODK-2018, ze dne 4. dubna 2019, vydaného v odlišném časovém období. Z uvedeného důvodu byl krajský úřad vyzván, dopisem č. j. MV-100094-6/ODK-2023, ze dne 9. června 2023, k doplnění aktuálních údajů (např. o množství statistiku podaných žádostí stejného typu v posledním období), o dokumenty či další argumenty podporující závěry učiněné v napadeném rozhodnutí či jiné okolnosti, ze kterých je povinným subjektem usuzováno na zneužití práva na informace podle § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona a které by byly vázány k aktuálnímu časovému období.

6. Spisový materiál byl doplněn přípisem č. j. JMK 91510/2023 ze dne 16. června 2023. Povinný subjekt uvedl, že z úřední činnosti je mu známo, že žadatel opakovaně ve vysokém počtu činí různá podání vůči orgánům veřejné správy celé České republiky. Konkrétně vůči Jihomoravskému kraji bylo v období od 1. ledna 2021 do 15. června 2023 učiněno 34 podání, z toho 6 se týkalo žádostí o informace (3 dotazy na počet dopisů, které byly za konkrétní období zaslány na adresu žadatele, vč. nákladů s tím spojených a 3 dotazy na informace o platech a vzdělání úředních osob), 11 podání se týkalo žádosti o učinění opatření proti nečinnosti, 6 podání se týkalo podnětu na zahájení přezkumného řízení, 6 podání se týkalo odvolání ve správním řízení a zbylých 5 podání se týkalo ostatních stížností, žádostí a sdělení. Dále je povinnému subjektu známa skutečnost, že žadatel o svém postupu vůči orgánům veřejné moci referuje na veřejném internetovém diskuzním fóru www.30kmh.cz, kde uráží úřední osoby, a chlubí se tím, jak orgány veřejné moci zahrnuje svými podáními všeho druhu a stejný postup doporučuje i ostatním osobám. Povinný subjekt je přesvědčen, že žadatel svá podání ve smyslu žádosti o informace činí v reakci na úkony těchto osob vůči žadateli v probíhajícím správním řízení. Na zneužití práva na informace žadatelem povinný subjekt dále usuzuje ze znění samotné žádosti o informace, která je součástí souhrnného podání žadatele, kdy žadatel spolu se žádostí nyní požadovaných informací podal také stížnost proti postupu Mgr. Zimka právě ve výše uvedeném správním řízení. Dle názoru povinného subjektu přidělování práce povinnému subjektu ze strany žadatele svědčí též jeho jednání při podání odvolání bez uvedení jakýchkoli dodatečných informací, které by povinnému orgánu umožnily určit, v čem spatřuje žadatel nesprávnost rozhodnutí, či jeho rozpor s právními předpisy. Žadatel, dle sdělení povinného subjektu, postupuje takto (ačkoliv si je svých povinností vědom) opakovaně, tudíž jej povinný subjekt nevyzýval k doplnění jím podaného odvolání. Závěrem povinný subjekt uvedl, cit.: „Z dalšího vyjádření žadatele na uvedeném diskuzním fóru „asi jsem již parazity vycvičil a už mi většinou na dotaz „na jaké škole a v jaký rok získal parazit X titul Y“ odpovídají. Občas pošlou i kopii diplomu“, je pak hlavně patrné, že

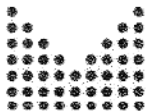

žadatel zasílá totožně formulované žádosti o informace týkající se platů a vzdělání úředních osob, které obdržel povinný subjekt, i dalším orgánům veřejné moci a cílem těchto žádostí není řádná kontrola činnosti orgánů veřejné moci a vynakládání veřejných prostředků, resp. zjištění, zda jsou pracovní pozice ve veřejné správě obsazovány pracovníky s odpovídající kvalifikací, nýbrž je cílem těchto žádostí zneužít práva na informace v úmyslu svými podáními na povinný subjekt vyvíjet nepřiměřenou zátěž.“

II.

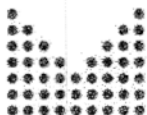
7. Ministerstvo vnitra předně dovedlo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací, jimiž byly informace týkající se odměňování a dosaženého vzdělání vedoucího a referenta oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního Krajského úřadu Jihomoravského kraje, tedy informace náležející mezi samosprávné záležitosti dotčeného územního samosprávného celku. Předmětná žádost byla proto povinným subjektem vyřizována v jeho samostatné působnosti (srov. § 20 odst. 6 informačního zákona a *contr.*). V souladu s § 178 odst. 1 správního řádu a § 94 odst. 1 zákona o krajích je nadřízeným orgánem kraje Ministerstvo vnitra.
8. Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, a to jako blanketní. Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel odůvodnění odvolání nedoplnil, a to ani z vlastní iniciativy, ani na výzvu odvolacího orgánu ze dne 20. června 2023, č.j. MV-100094-9/ODK-2023. Odvolací orgán uvádí, že je-li odvolatel vyzván k odstranění vad neúplného odvolání nesplňujícího zákonem stanovené požadavky podle § 82 odst. 2 věta první správního řádu a odvolatel tyto vady neodstraní (odvolání ani přes výzvu nedoplní), je třeba zabývat se otázkou, zda se jedná o podstatné vady, které brání pokračování v řízení (v takovém případě není vyloučeno zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c/ ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu), či o vady méně podstatné, kdy lze v řízení dále pokračovat. Dospěje-li odvolací orgán k závěru, že lze v řízení (i přes vady odvolání) nadále pokračovat, přezkoumá odvolací správní orgán pouze zákonnost rozhodnutí.

V uvedeném případě odvolací orgán dospěl k závěru, že z odvolání je zřejmé, že toto směřuje proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 25. dubna 2023, č.j. JMK 63420/2023, které napadá v celém rozsahu. Skutečnost, že odvolatel neuvedl, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, nezpůsobuje v posuzovaném případě překážku, která by vedla k zastavení řízení (srov. § 66 odst. 1 písm. c/ ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu), a tudíž odvolací orgán přistoupí k posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí – srov. § k tomu § 89 odst. 1 a

2 správního řádu: *Nestanoví-li zákon jinak, je odvolacím správním orgánem nejbližše nadřízený správní orgán. Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*

9. Odvolatel byl dne 7. června 2023 (pod č. j. MV-100094-3/ODK-2023) vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí o podaném odvolání. Vyrozuměny byly též osoby, jimž bylo přiznáno postavení dotčených osob ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu – k vymezení okruhu dotčených osob viz následující bod odůvodnění.
10. Předmětné žádosti ██████████ směřují k poskytnutí údajů o výši platů a dosaženém vzdělání zaměstnanců kraje, konkrétně vedoucího a referenta oddělení. Informace o výši platu ve smyslu ustanovení § 8c informačního zákona nejsou dohledatelné z veřejně dostupných zdrojů. Tyto informace lze získat jen na základě žádosti v režimu informačního zákona, a proto je třeba zaměstnancům územního samosprávného celku přiznat postavení dotčené osoby, resp. účastníka odvolacího řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu, neboť mohou být vyřízením žádosti přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.
11. Odvolací orgán obdržel ve stanovené lhůtě (do 16. června 2023) vyjádření Mgr. Kláry Škrlové, v němž uvádí důvody, proč nesouhlasí s poskytnutím požadovaných údajů. Především, dle jí zastávaného názoru, žadateli nejde o uplatňování ústavně zaručeného práva na informace, nýbrž pouze o šikanu a nadměrné zatěžování úřadů a úředníků. Žadatel zneužívá právo na informace s úmyslem vyvíjet svým podáním na Krajský úřad Jihomoravského kraje nepřiměřenou zátěž. Závěrem svého vyjádření dotčená osoba uvedla, cit.: „Neméně závažným důvodem pro neposkytnutí informací žadateli také shledávám to, že žadatel má ve zvyku rozhodnutí a jiné písemnosti vyvěšovat na svých webových stránkách www.30kmh.cz, tudíž se dá předpokládat, že na těchto stránkách bude vyvěšovat i poskytnuté osobní údaje úředníků, což zcela jistě nekoresponduje s právem jedince na ochranu soukromí a osobních údajů.“
12. Na výzvu č. j. MV-100094-3/ODK-2023, ze dne 7. června 2023 odvolatel nikterak nereagoval.

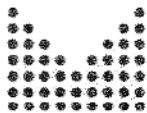
13. Po doplnění správního spisu povinným subjektem (přípis č. j. JMK 91510/2023 ze dne 16. června 2023) byl odvolatel dne 20. června 2023 vyzván dopisem č. j. MV-100094-9/ODK-2023 k vyjádření k doplněnému spisovému materiálu, jakož i k doplnění jím učiněného blanketního odvolání. Odvolatel se nevyjádřil.
14. **Výzva k seznámení se s doplněním spisu byla zaslána též dotčeným osobám dne 20. června 2023 (pod č. j. MV-100094-10/ODK-2023 a č. j. MV-100094-11/ODK-2023).**

III.

15. Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí v mezích daných § 89 odst. 2 správního řádu.
16. Povinný subjekt odmítl žádost [REDAKCE], která cílí na poskytnutí informací o odměňování a dosaženém vzdělání vybraných úředních osob Krajského úřadu Jihomoravského kraje, neboť ji vyhodnotil jako zneužití práva na informace s úmyslem vyvíjet nepřiměřenou zátěž na povinný subjekt.

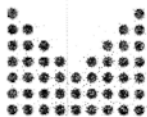
III./a

17. Nové ustanovení § 11a informačního zákona umožňuje odmítnutí žádosti, u které lze dovodit zneužití práva na informace, tedy takové jednání, jehož skutečným cílem není získání informace. Tento zákonný důvod vychází z univerzálního principu zákazu zneužití práva. Za zneužití práva na informace lze obecně považovat takové jednání, jehož skutečným cílem není realizace práva na informace (tedy, jinými slovy, dosažení účelu sledovaného informačním zákonem), nýbrž je v rozporu s dobrými mravy vedeno přímým úmyslem způsobit jinému újmu nebo zátěž atp., je motivováno nedovolenou pohnutkou žadatele. Nejedná se tak o skutečné, ale pouze o zdánlivé uplatňování práva, které je v rozporu s účelem práva na informace.
18. Jelikož pojmovým znakem zneužití práva na informace je nedovolený, resp. nezákonný cíl podané žádosti, povinný subjekt zpravidla nebude disponovat (až na výjimečný případ, kdy žadatel svou pohnutku sám vyjeví v podané žádosti „přímým důkazem“, že podání žádosti je vedeno nedovolenou (nezákonnou) pohnutkou. Povinný subjekt proto musí „šikanózní“ úmysl žadatele dovozovat nepřímou, tzn. z okolností podané žádosti. Ustanovení § 11a odst. 1 informačního zákona ve shodě s tím volí formulaci, „pokud lze ve vztahu k ní (podané žádosti) dovodit, že cílem žadatele je (...)“. Pouhá domněnka, že pohnutka žadatele je „šikanózní“, k dovození zneužití práva nestačí.
19. V obecné rovině je složité vymezit jednotlivé případy, resp. „šikanózní“ okolnosti (znaky), které spolehlivě ukazují na to, že žadatel svého práva na informace

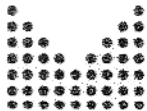
zneužívá. Konkrétní podanou žádost totiž mohou doprovázet i další (neposuzované) okolnosti, které závěr o zneužití práva naopak „vyvrací“. Uplatňování práva na informace, a tedy i jeho případné zneužívání, je značně individuální (liší se případ od případu), a proto jej nelze hodnotit jakkoliv paušálně. Zneužití práva na informace lze dovozovat jedině ze skutečností, které jsou v tom kterém případě dány. Proto ani v zákoně nelze znaky zneužívání práva na informace podrobněji definovat.

20. Ustanovení § 11a odst. 1 písm. a) a b) informačního zákona vymezuje dvě obecné skutkové podstaty zneužití práva na informace, kterými jsou: **a) nátlak na fyzickou osobu, již se týkají požadované informace**, pokud nejde o informace podle § 8a odst. 2, a **b) nepřiměřená zátěž povinného subjektu**; za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací.
21. Skutková podstata podle § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona míří na situaci, kdy žádost směřuje na konkrétní osobu, již se požadované údaje týkají, pokud povinný subjekt ve vztahu k podané žádosti dovodí, že cílem žadatele je působit na tuto osobu „nátlak“. Např. žadatel se bude podrobně vyptávat na osobní nebo platové podmínky konkrétního pracovníka (zaměstnance) povinného subjektu (byť to samo o sobě ještě nelze chápat jako „nátlak“, ale ve spojení s dalšími okolnostmi může být takové detailní dotazování určitou indicí). Podmínka nátlaku přitom může být splněna i v souvislosti s jiným chováním žadatele vůči fyzické osobě, než je pouhé podávání informačních žádostí (žádost tedy může být jen jedním z projevů celkového nátlaku, resp. působení osoby žadatele na jiného).
22. Pokud by však žadatel poptával informace uvedené v § 8a odst. 2 informačního zákona (*osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení*), nejednalo by se *a priori* o zneužití práva na informace, resp. nemohlo by se (s ohledem na uvedený dovětek „pokud nejde o informace podle § 8a odst. 2“) jednat o „nátlakovou žádost“ ve smyslu § 11a odst. 1 písm. a) informačního zákona. Taková žádost totiž bude z povahy věci směřovat na informace, které se spíše týkají soukromí fyzické osoby a které se nevejdou do okruhu informací „o veřejné nebo úřední činnosti nebo o funkčním nebo pracovním zařazení“ ve smyslu § 8a odst. 2 informačního zákona.
23. **U skutkové podstaty dle § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona půjde o případ, kdy povinný subjekt ve vztahu k podané žádosti dovodí, že cílem žadatele je nepřiměřeně zatížit povinný subjekt.** Co se rozumí „nepřiměřenou zátěží“ povinného subjektu zákon nedefinuje. Cílem zákona je totiž umožnit

individuální posouzení nepřeborného množství situací, ke kterým může v praxi docházet, s čímž by bylo v rozporu zákonné vymezení kritérií, podle kterých by se předem omezoval okruh případů, které lze pod § 11a odst. 1 písm. b) podřadit. Obecně lze říci, že tato skutková podstata míří na situace, kdy smyslem žádosti je cílené ochromení až paralyzování činnosti povinného subjektu (výkonu jeho běžné agendy). Zákon v § 11a odst. 1 písm. b) stanoví, že za takovou situaci se považuje také „*podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací*“, čímž se výslovně cílí rovněž na případy podávání žádostí, jejichž vyřízení samo o sobě (každé zvlášť) nepřiměřenou zátěž nepůsobí, ve svém souhrnu však ano, přičemž znakem takové situace je podávání takových žádostí více povinným subjektům, aniž by žádosti měly nějaký „jednotící prvek“. Cílem naopak není vyloučení žadatele, který sice podává více žádostí, ty však mají společný účel, např. zájem žadatele o určitou oblast, společenský problém apod.

24. Samotný počet nebo obsáhlost žádostí však ještě bez dalšího neznamena, že jde automaticky o zneužití práva. To výslovně stanoví § 11a odst. 2 – *Rozsah požadovaných informací nebo počet podaných žádostí není bez dalšího důvodem pro odmítnutí žádosti podle odstavce 1*). Na tomto místě je vhodné poznamenat, že v praxi jsou obvykle za takové *šikanózní žadatele* považováni ti, kteří podávají velké množství žádostí nebo kteří se opakovaně domáhají poskytnutí velkého množství informací. Zákon ovšem množství informací ani podávaných žádostí jednotlivými žadateli nelimituje, naopak s nimi „mlčky“ počítá, když umožňuje prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informace i uplatnění úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Obecně lze proto říci, že **o zneužití práva na informace půjde jen tehdy, jestliže k tomuto „množstevnímu“ aspektu přistoupí i určitý další faktor, jenž bude zcela nepochybně indikovat zneužívání tohoto práva** (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 24/2015-52, č. j. 6 As 68/2014-21, č. j. 9 As 111/2011-30 a č. j. 1 As 59/2012-33).
25. Zákonem výslovně předpokládanou indicií zneužití práva podle výše uvedených skutkových podstat je, že podání žádostí je zpravidla reakcí na „*předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli*“ či „*na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a)*“, tj. fyzickou osobou, jíž se požadované informace týkají. Tyto okolnosti však mohou být pouze jedním z „nepřímých důkazů“ zneužití práva na informace. Nelze dovozovat, že pokud je žádost reakcí na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli, jde automaticky (bez dalšího) o zneužití práva. Jak bylo uvedeno výše, zneužití práva je třeba posuzovat případ od případu, což vyžaduje hodnotit vyřizovanou žádost podle individuálních okolností a zvažovat, zda řešenou situaci lze podřadit pod jednu z výše uvedených skutkových podstat. Hodnotit je přitom třeba všechny okolnosti, i ty které naopak vedou k závěru, že podaná žádost sleduje legitimní cíl. Tak např. předcházející

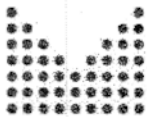

postup povinného subjektu vůči žadateli může být podle okolností naopak legitimním důvodem, proč žadatel v reakci na takový postup informace požaduje a vyptává se např. na související postupy povinného subjektu, žádá k nim dokumenty apod. Jinými slovy, „předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli“ nemusí být vždy a za každých okolností indicií, že žadatel se prostřednictvím informačního zákona „mstí“ veřejné moci.

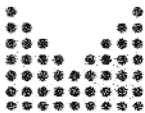
26. Závěr o zneužití práva zpravidla nebude možné opírat o jediný „nepřímý důkaz“, ale takový závěr bude možné učinit až na základě více indicií provázejících danou žádost, které většinou až v jejich vzájemné spojitosti a s přihlédnutím k intenzitě jejich zastoupení v konkrétním případě povedou k jedinému závěru, že žadatel svého práva nepochybně (nikoli jen domněle) zneužívá. Důkazní břemeno je přítom na povinném subjektu.
27. **Ustanovení § 11a informačního zákona není taxativní s tím, že by postihovalo veškeré myslitelné případy zneužití práva na informace, ale „vybírá“ pouze dva typické a v praxi se nejčastěji vyskytující případy zneužití práva na informace.** Potenciálně nelze vyloučit ani jiné (zákonem výslovně nepředpokládané) případy zneužití práva, které nelze podřadit ani pod jednu z výše uvedených skutkových podstat. Tyto případy zneužití práva bude možné dále „postihovat“ jako faktické důvody a žádosti odmítat podle příslušné judikatury správních soudů, jako tomu bylo před účinností zákona č. 241/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací).

III./b

28. Povinný subjekt využil pro odmítnutí žádosti § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona, nicméně v odůvodnění napadeného rozhodnutí se blíže aplikací tohoto ustanovení nezabýval. Povinný subjekt pouze dovedl, s ohledem na dřívější jednání žadatele, že podáním své žádosti o informace žadatel sledoval zneužití práva na informace s úmyslem svým podáním vyvíjet na povinný subjekt nepřiměřenou zátěž. Povinný subjekt zmínil, že žadatel podává formálně téměř identické písemnosti s obdobnými požadavky na sdělení informací o platu či vzdělávání úředních osob, které vůči žadateli učinily různé kroky v rámci činnosti povinného subjektu. Povinný subjekt konstatoval, že o sdělení dotčených informací ve vztahu též mj. k dotčeným osobám žádal prostřednictvím podání ze dne 10. října 2022, doručeného 11. října 2022. Uvedené předchozí podání bylo vyřízeno přípisem povinného subjektu č. j. JMK 164115/2022, sp. zn. S-JMK

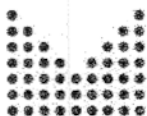

146747/2022 OKŘ, ze dne 20. října 2022, který byl žadateli doručen dne 11. listopadu 2022. V tomto přípisu povinný subjekt odkázal na další informace o platech a vzdělání úředních osob, která povinný subjekt obdržel v období od kroku 2018 do roku 2020, a zejména pak na rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí poskytnutí informací o platech a vzdělávání úředních osob, vydané dne 20. prosince 2018, sp. zn. S-JMK 55353/2018/OKŘ-H, č.j. JMK 166985/2018 a na něj navazující potvrzující rozhodnutí o odvolání Ministerstva vnitra, č. j. MV-70587-16/ODK-2018, ze dne 4. dubna 2019. V napadeném rozhodnutí povinný subjekt dále sdělil, cit.: „Povinný subjekt také v uvedeném přípisu ze dne 11. 11. 2022 odkázal na svůj přípis č. j.: JMK 164115/2020, sp. zn. S-JMK 10642/2020 OKŘ, ze dne 30. 11. 2020, který reagoval na další žádost žadatele o sdělení informací o výši platů úředních osob, ve kterém bylo žadateli sděleno, že v případě dalšího podání takto obsahově i formálně téměř identických žádostí, nebudou tyto žádosti již vyřizovány postupem dle zákona o svobodném přístupu k informacím.“ Povinný subjekt tedy v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žadatel zneužívá právo na informace, a to zejména v souvislosti s podáními činěnými od roku 2018 do roku 2020. **Zde se však Ministerstvo vnitra pozastavuje nad tím, že takovýto závěr byl povinným žadatelem učiněn mechanicky, a to vzhledem k tomu, že se jedná o konkrétního žadatele, u kterého bylo v minulosti zneužití práva na informace prokázáno, aniž by byly posuzovány okolnosti konkrétního případu, který již pozbyl, dle názoru Ministerstva vnitra, časovou kontinuitu, pokud povinný subjekt svůj závěr nikterak neprokázal a nezdůvodnil v souvislosti se skutkovou podstatou ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona. Povinný subjekt zejména blíže nezdůvodnil, proč zpracování takového informačního požadavku představuje v podmínkách jeho úřadu „nepřiměřenou zátěž“.** Jak již bylo zdůrazněno výše, zákon tento pojem nedefinuje a povinný subjekt musí naplnění tohoto kritéria v případě aplikace § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona adekvátně doložit. Žádosti [redacted] přibližně za poslední rok se vztahují celkem ke 4 úředním osobám. V uvedeném období byly u povinného subjektu učiněny 3 žádosti o sdělení výše platu a vzdělání úředních osob (z toho 1 aktuálně řešená na základě odvolání žadatele, 1 učiněná v rámci odvolání žadatele proti napadenému rozhodnutí a 1, která byla vyřízena neformálním způsobem – „Informací o vyřízení podání ze dne 11. 10. 2022“, ve kterém bylo opět odkazováno na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje sp. zn. S-JMK 55353/2018/OKŘ-H, č.j. JMK 166985/2018 a na něj navazující potvrzující rozhodnutí o odvolání Ministerstva vnitra, č. j. MV-70587-16/ODK-2018). Povinný subjekt se tak nezabýval aspektem, zda se jedná o totožnou situaci, která nastala v minulosti či nikoliv (v roce 2018 podával žadatel souhrnná podání s desítkami požadavků nejen Krajskému úřadu Jihomoravského kraje). Intenzita zátěže (nejen) vůči povinnému subjektu se od té doby ze strany žadatele změnila, resp. nyní podaná žádost je sice totožná s žádostmi předchozími, avšak množstevní kontext jejího učinění je dle názoru

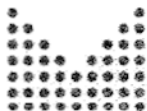

Ministerstva vnitra odlišný. Povinný subjekt měl tudíž žádosti učiněné na konci roku 2022 a v roce 2023 posoudit individuálně, izolovaně od žádostí podaných v období, kdy bylo u žadatele prokázáno zneužití práva na informace. Povinný subjekt naopak postupoval tak, že aniž by prokázal, že se jedná o zcela totožnou situaci, přesto argumentoval konečnou platností jím vydaného rozhodnutí o odmítnutí žádosti o sdělení platů a vzdělání úředních osob z důvodu zneužití práva na informace na straně žadatele, resp. potvrzením jeho rozhodnutí Ministerstva vnitra. **Je tedy otázkou, zda lze, za těchto okolností, bez dalšího spatřovat úmysl žadatele nepřiměřeně zatížit povinný subjekt, potažmo paralyzovat výkon jeho běžné agendy a tím jej poškodit.**

29. Na základě výzvy Ministerstva vnitra (č. j. MV-100094-6/ODK-2023) povinný subjekt napadené rozhodnutí doplnil. Úvodem vyjádřil, že žadatel opakovaně ve vysokém počtu činí různá podání vůči orgánům veřejné moci v rámci celé České republiky a že má za to, že pravým cílem postupu žadatele je přidělat orgánům veřejné moci co nejvíce práce a zbytečných nákladů a úřední osoby trestat a urážet. K doplnění správního spisu povinný subjekt mj. připojil soupis podání učiněných žadatelem Krajskému úřadu Jihomoravského kraje v období od 1. ledna 2021 do 15. června 2023. Současně povinný subjekt poukázal na některé z výroků žadatele na veřejném diskuzním fóru www.30kmgh.cz, kde se žadatel dehonestujícím způsobem vyjadřuje v souvislosti s úředníky a uvádí (navádí), jakým způsobem v souvislosti s žádostmi o informace lze zatěžovat úřednický aparát. Jako podpůrný argument k vytvoření závěru o zneužití práva na straně žadatele povinný subjekt uvedl, že je patrné, že podání týkající se platů a vzdělání oprávněných úředních osob jsou žadatelem činěna v reakci na úkony těchto osob vůči žadateli v probíhajícím správním řízení. Dále povinný subjekt uvedl, že na zneužití práva na informace žadatelem usuzuje též ze znění samotné žádosti o informace, která je součástí souhrnného podání žadatele. Na skutečnost, že cílem podání žadatele je přidělování další práce svědčí i jednání žadatele při podání odvolání, kdy žadatel neuvádí, v čem spatřuje nesprávnost rozhodnutí či jeho rozpor s právními předpisy, ačkoliv byl v minulosti opakovaně poučen, že je třeba tyto náležitosti doplnit. Závěrem povinný subjekt dodal, cit.: *„Z dalšího vyjádření žadatele na uvedeném diskuzním fóru „asi jsem již parazity trochu vycvičil a už mi většinou na dotaz „na jaké škole a v jaký rok získal parazit X titul Y“ odpovídají. Občas pošlou i kopii diplomu.“ je pak hlavně patrné, že žadatel zasílá totožně formulované žádosti o informace týkající se platů a vzdělání úředních osob, které obdržel povinný subjekt, i dalším orgánům veřejné moci a cílem těchto žádostí není řádná kontrola činnosti orgánů veřejné moci a vynakládání veřejných prostředků, resp. zjištění, zda jsou pracovní pozice ve veřejné správě obsazovány pracovníky s odpovídající kvalifikací, nýbrž je cílem těchto žádostí zneužít práva na informace v úmyslu svými podáními na povinný subjekt vyvíjet nepřiměřenou zátěž.“*

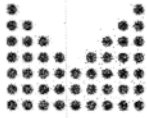

30. Za další faktor, který signalizuje zneužití práva na informace, považuje povinný subjekt četnost žádostí v kombinaci se stereotypností žádostí projevující se opakovaným podáváním žádostí obdobných či zcela totožných. Povinný subjekt tedy zohlednil při hodnocení předmětných žádostí a důvodu/účelu, za nímž jsou podávány, skutečnost, že se žádosti opakují. Nedovoleným výkonem práva na informace, který povinný subjekt dle jeho názoru zatěžuje, jsou i žádosti o informace, u kterých informace nebyly poskytnuty. **S takovým přístupem se nemůže odvolací orgán ztotožnit. Pokud byla identická žádost odmítnuta, pak ji nemůže povinný subjekt bez dalšího odmítnout jako šikanózní jen proto, že se jedná o již jednou „vyřízenou“ žádost.** Povinný subjekt naopak v souladu s § 12 informačního zákona a ústavními principy práva na informace musí znovu prověřit, zda důvod pro odmítnutí žádosti i nadále trvá, a pokud ano, znovu pro něj odmítnout žádost. V situaci, kdy informačnímu požadavku nebylo vyhověno, nelze bez dalšího předpokládat, že jeho opakováním usiluje žadatel o zatížení či poškození povinného subjektu, nýbrž naopak, že pokračuje ve snaze o získání informací. Musely by přistoupit další okolnosti, z nichž by mohla být dovozována šikanózní motivace žadatele. V dané souvislosti považuje odvolací orgán za potřebné též poznamenat, že rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí konkrétních informací nezakládá překážku věci rozhodnuté (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ans 9/2006-52), takže žadateli nic nebrání v podání nové žádosti o identické informace.
31. Ani žádosti o poskytnutí již dříve vydaných informací nepovažuje judikatura za jednoznačně šikanózní. Dokonce dosud nebyl ani učiněn jednoznačný závěr, zda je taková žádost přípustná či naopak povinný subjekt může v takové situaci žádost odmítnout - viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 13/2007-75 (2202/2011 Sb. NSS), který v takové situaci hovoří o faktickém důvodu pro odmítnutí žádosti. Účelem informačního zákona je, zjednodušeně řečeno, zpřístupnit žadateli vše, oč má zájem, nikoli však nutit povinný subjekt k neustálému poskytování již jednou vydaných informací. To by znamenalo nevhodné a nesmyslné administrativní zatěžování povinného subjektu a ve svých důsledcích by v krajním případě mohlo vést až k popření jakékoli racionální možnosti obrany povinných subjektů proti zjevným případům zneužívání práva na informace. Dle výše zmíněných soudních závěrů však samotné opakující se žádosti o identické informace nedostačují k prokázání žadatelova úmyslu zahltit povinný subjekt. Šikanózní záměr je třeba v každém jednotlivém případě rozumně dovodit z kontextu podávaných žádostí.
32. Povinný subjekt na zneužití práva na straně žadatele dále usuzuje ze znění samotné žádosti o informace, která je součástí souhrnného podání žadatele. Je pravdou, že žádost ze dne 19. dubna 2023 je součástí „Žádosti o přešetření způsobu vyřízení stížnosti“ a „Stížnosti“ na postup jedné z dotčených osob. Stejně tak odvolání, namísto toho, aby obsahovalo veškeré zákonné náležitosti,

obsahuje další žádost o informace. Nicméně je třeba poznamenat, že tato podání jsou, co do množství vznesených požadavků, zcela odlišná od období (rok 2018 a násl.), kdy žadatel činil podání s desítkami požadavků, což nakonec vyústilo k prokázání zneužití práva na informace. Pokud jde o zdůvodňování žádostí o informace, Ministerstvo vnitra uvádí, že toto není zákonnou náležitostí žádosti o informace (viz ustanovení § 14 informačního zákona).

33. Jakkoliv může povinný subjekt vnímat počínání žadatele, tj. podávání žádostí o informace a jejich další využívání ke kritice a napadání povinného subjektu či konkrétních osob, za nedůvodné a obtěžující nad míru přiměřenou, poskytování informací o činnosti veřejných subjektů včetně hospodaření s veřejnými finančními prostředky, potažmo ústavně zaručené právo na informace má sloužit veřejné kontrole výkonu veřejné moci – viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10 (123/2010 Sb.). Kritická vyjádření žadatele na adresu povinného subjektu a jeho představitele, na která je v napadeném rozhodnutí poukazováno, nepřekračují únosnou míru kritiky jeho činnosti. **Odvolatel se sice na veřejném internetovém diskuzním fóru www.30kmh.cz vyjadřuje urážlivým způsobem, nikoliv však nepřijatelným v rámci zákona o svobodném přístupu k informacím.** Jakkoliv žadatel sám uvádí, že smyslem a účelem jeho žádostí o informace v režimu informačního zákona je „generování práce úředníkům“, bez prokázání způsobení nadměrné zátěže lze toto považovat za nežádoucí, nikoli však za naplnění skutkové podstaty ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona.
34. **Odvolacímu orgánu tak nezbyvá než konstatovat, že z předloženého spisového materiálu nemá za doložené, že by podávání žádostí, resp. chování odvolatele jako takové dosáhlo takové intenzity, aby mohl souhlasit s názorem povinného subjektu o zneužívání práva na informace dotčeným odvolatelem. Povinný subjekt neprokázal nadměrné zatížení žádostmi žadatele a jeho motivaci, z níž by se dalo dojít k jednoznačnému závěru o šikanózním výkonu práva** (pozn., jako motivaci je třeba chápat souhrn pohnutek jednání či činnosti žadatele za účelem uspokojení svého dlouhodobého cíle podpořeného aktivitami žadatele, ať již výslovně vyjádřeného či dokonce i nevyjádřeného, který je však z činnosti žadatele zřejmý).
35. Jakkoliv ani ústavní právo na informace není bezbřehé a povinný subjekt by měl mít legitimní a legální možnost se excesům ze strany žadatelů bránit, **v řešeném případě nelze z výše uvedených důvodů závěr povinného subjektu, že došlo zcela bez jakýchkoliv pochybností ke zneužití práva na informace, akceptovat.**
36. Zneužití práva je podle judikatury správních soudů prostředkem *ultima ratio*, který by měl být (až na případy zcela zjevné šikany) použit až jako poslední

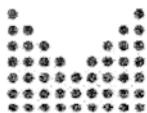
možnost (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. dubna 2022, č. j. 1 As 96/2021-43, rozsudek ze dne 4. srpna 2022, č. j. 1 As 14/2022-38). Ze závěrů judikatury správních soudů lze dovozovat tendenci k přístupu, podle něhož pokud se nejedná o případ extrémního (excesivního) a na první pohled zjevného zneužití práva (zjevná šikana, vedení sporů pro spory, mstění se „veřejné moci“, snaha o ochromení činnosti povinného subjektu atp.), měla by úvaze o zneužití práva předcházet úvaha povinného subjektu, zda se na požadované informace nevztahuje příslušný zákonný (tj. věcný) důvod pro odmítnutí informace.

III./c

Příkaz

Výše platů za posledních 12 měsíců u vedoucího oddělení

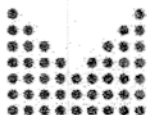
37. Ministerstvo vnitra zvažovalo, zda v řešeném případě lze využít informační příkaz, jak stanoví **§ 16 odst. 5 informačního zákona**; tj. přikázat povinnému subjektu požadovanou informaci poskytnout. Odvolací orgán tak musí uvážit, zda existují důvody pro odmítnutí žádosti. Odvolací orgán v tomto ohledu není vázán důvodem aplikovaným povinným subjektem (v konkrétním případě se jedná o § 11a informačního zákona), ale má posoudit, zda jsou dány jiné důvody pro odmítnutí. Pokud důvod pro odmítnutí neshledá, citované zákonné ustanovení předpokládá, že odvolací orgán rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nebo jeho část zruší a řízení v tomto rozsahu zastaví a současně přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout.
38. Odvolatel požaduje mj. zpřístupnění informací o výši platů, které Krajský úřad Jihomoravského vyplatil vedoucímu oddělení legislativního a právního a referentce oddělení legislativního a právního odboru kontrolního a právního. Podle ustanovení § 8c odst. 1 písm. a) informačního zákona *povinný subjekt poskytne informaci o výši příjmu osoby, které poskytl nebo poskytuje veřejné prostředky mající povahu příjmu ze závislé činnosti nebo funkčních požitků podle zákona o daních z příjmů veřejnému funkcionáři, na kterého se vztahovaly nebo vztahují povinnosti podle zákona o střetu zájmů*. Dále zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, jeho ustanovení § 2 odst. 2 písm. e), uvádí, že *pokud nejde o veřejného funkcionáře podle odstavce 1, rozumí se pro účely tohoto zákona veřejným funkcionářem také vedoucí úředník územního samosprávného celku podílející se na výkonu správních činností zařazený do obecního úřadu, do úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části územně členěného statutárního města, do krajského úřadu, do Magistrátu hlavního města Prahy nebo úřadu městské části hlavního města Prahy*. Podle ustanovení § 2 odst. 5 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se *vedoucím úředníkem pro účely tohoto zákona rozumí úředník, který*

je vedoucím zaměstnancem. Z ustanovení § 11 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, se pak dále podává, že vedoucími zaměstnanci zaměstnavatele se rozumějí zaměstnanci, kteří jsou na jednotlivých stupních řízení zaměstnavatele oprávněni stanovit a ukládat podřízeným zaměstnancům pracovní úkoly, organizovat, řídit a kontrolovat jejich práci a dávat jim k tomu účelu závazné pokyny.

39. Informace o platových poměrech vedoucího oddělení legislativního a právního se tudíž poskytují „bez dalšího“, tj. *ex lege*. Informační povinnost se týká poskytnutých či poskytovaných *veřejných prostředků* povinnými subjekty, pokud tyto prostředky mají povahu příjmů ze závislé činnosti či funkčních požitků podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Ty vymezuje § 6 odst. 1 (příjmy ze závislé činnosti) a § 6 odst. 10 (funkční požitky). Za příjmy ze závislé činnosti se nepovažují náhrady cestovních výdajů poskytované v souvislosti s výkonem činnosti, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, do výše stanovené nebo umožněné zvláštním právním předpisem pro zaměstnance odměňované platem – viz § 6 odst. 7 písm. a) zákona o daních z příjmů.
40. Dle § 8c odst. 1 písm. a) informačního zákona tak v souladu se soudními závěry (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 88/2019-29 ze dne 27. května 2020) má být zpřístupněna informace o platových poměrech osob, u nichž existuje silný a zjevný (a optimálně i jinými právními předpisy již aprobovaný) veřejný zájem na zpřístupnění takové informace za účelem obecné kontroly povinného subjektu. Může se tedy jednat pouze o osoby, u nichž „na první pohled“ takový veřejný zájem převažuje, tedy o osoby, které lze pohledem Nejvyššího správního soudu hodnotit jako osoby v čelných funkcích s vysokou mírou kompetence (vlivu na rozhodování) povinného subjektu.
41. Nadřízený orgán neakceptoval závěr povinného subjektu, že žadatel zneužívá právo na informace – viz výše. V souladu s ustanovením § 8c odst. 1 písm. a) informačního zákona musí povinný subjekt zpřístupnit údaje o příjemcích veřejných funkcionářů, nezbývá proto než konstatovat, že **nejsou dány důvody pro odmítnutí žádosti v části týkající se informací o výši prostředků, které Krajský úřad Jihomoravského kraje poskytl vedoucímu oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního, Mgr. Radomíru Zimkovi, a proto napadené rozhodnutí v předmětné části v souladu s § 16 odst. 5 zrušil a přikázal povinnému subjektu poskytnout informace v souladu s § 8c odst. 1 informačního zákona – výrok I. a II. tohoto rozhodnutí.**

III./d

Výše platů za posledních 12 měsíců u referenta oddělení

42. Dne 16. června 2023 obdrželo Ministerstvo vnitra vyjádření dotčené osoby – referentky oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního, Mgr. Kláry Škrlové, ve kterém vyjádřila, že nesouhlasí se zpřístupněním údajů o výši jejího příjmu a informací ohledně jí dosaženého vzdělání (viz bod 11 tohoto rozhodnutí).
43. Pokud se však jedná o osoby mimo výčet uvedený v ustanovení § 8c odst. 1 písm. a), bodech 1 až 3, informace o platových poměrech se poskytne jen tehdy, budou-li splněna všechna kritéria nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16, ze dne 17. října 2017 (dále jen „platový nálezn“).
44. Jelikož se nadřízený orgán neztotožnil s názorem povinného subjektu o jím uplatněném důvodu pro odmítnutí žádosti, nemohlo ze strany povinného subjektu, který poskytnutí požadovaných informací odmítl s odkazem na zneužití práva na informace na straně žadatele, dojít k posouzení čtyř otázek platového testu, zformulovaných platovým náleznem.
45. Ministerstvo vnitra proto vzhledem k nutnosti provedení platového testu pro posouzení poskytnutí informace o příjmech referentky oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního Krajského úřadu Jihomoravského kraje dospělo k závěru, že je nutné napadené rozhodnutí v části odmítající *sdělení o výši platů Mgr. Škrlová za posledních 12 měsíců zrušit a žádost v této části znovu projednat (zejména provést platový test)*. Ministerstvo vnitra proto rozhodnutí ve vztahu k informaci o platu referentky oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního krajského úřadu zrušilo a vrátilo ji k novému projednání - **výrok III. tohoto rozhodnutí**.

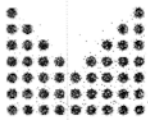
IV.

Informace o dosaženém vzdělání

46. Podle ustanovení § 8a informačního zákona platí, že *informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu*. Uvedené ustanovení není návodem, které osobní údaje a za jakých podmínek lze žadateli poskytnout. Toto ustanovení odkazuje na právní předpisy k ochraně osobních údajů, kterými jsou přímo použitelné nařízení EU č. 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, zkr. obecné nařízení o ochraně osobních údajů (dále jako „nařízení“ nebo „GDPR“), a zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Povinné subjekty proto musí zvážit jednak naplnění některého ze zákonných důvodů zpracování osobních údajů podle čl. 6 nařízení, jednak musí v případě, že zákonný důvod je dán, provést tzv. test proporcionality k vyřešení střetu dvou vzájemně si kolidujících

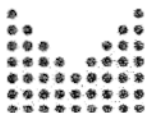

- základních práv, tj. práva na informace a práva na ochranu soukromí a osobních údajů, přičemž musí zvážit všechny relevantní okolnosti konkrétního případu.
47. Poskytováním informací o dosaženém vzdělání a odborné praxi zaměstnanců veřejné správy se zabýval Nejvyšší správní soud, především v rozsudcích č. j. 8 As 12/2015-46, ze dne 25. března 2015, a č. j. 10 As 345/2017-73, ze dne 20. září 2018.
 48. V rozsudku ze dne 25. 3. 2015, č. j. 8 As 12/2015-46, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru (viz právní věta rozsudku), že: *„Informace o dosaženém vzdělání zaměstnanců veřejné správy patří do rozsahu pojmu „veřejná a úřední činnost“ ve smyslu § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů, neboť vypovídají o základních předpokladech pro výkon zastávané funkce ve veřejné správě. Nejedná se o citlivý osobní údaj ani o informaci, která by sama o sobě měla negativní charakter. Žádostem o tento okruh informací je proto třeba zpravidla vyhovět, neboť veřejný zájem na dostatečně jasném postupu při obsazování pozic ve veřejné správě převažuje nad zájmem na ochraně soukromí dotčených osob.“* V odůvodnění Nejvyšší správní soud mj. dále uvedl:
 49. *„Pokud určitý údaj o fyzické osobě patří nejen výlučně do soukromí dotčené osoby, ale je také součástí veřejné sféry a existuje veřejný zájem na jeho poskytnutí, vztahuje se na něj nejen právo na ochranu soukromí subjektu údajů, ale také právo na informace svědčící naopak žadateli o předmětnou informaci. Podle judikatury Ústavního soudu profesionální sféra a informace o ní, včetně údaje o profesní minulosti osob působících ve veřejném životě, obecně náleží do sféry veřejné, a to bez ohledu na konkrétní okolnosti posuzované věci (náleze ze dne 17. 7. 2007, sp. zn. IV. ÚS 23/05, č. 111/2007 Sb. ÚS, nebo citovaný náleze sp. zn. I. ÚS 517/10, bod [17]) (...)*
 50. *Otázky, zda jsou pracovní pozice ve veřejné správě obsazovány lidmi s odpovídající kvalifikací, jsou důvodně předmětem veřejného zájmu a jsou způsobilé přispět k veřejné diskusi (...).*
 51. *Nejvyšší správní soud neshledal, že by se informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi dotýkaly soukromého života dotčené osoby natolik, aby je obecně nebylo možné poskytnout (...). Zveřejnění informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi za běžných okolností nepředstavuje žádnou podstatnou újmu. Nedotýká se výsostně intimního nebo osobního prostoru. **Nejedná se o citlivý osobní údaj... Nelze ji považovat ani za informaci, která by dotčenou osobu nějak urážela nebo snižovala její lidskou důstojnost. Sama o sobě tato informace nemá negativní informační obsah. Negativní konotaci by mohla získat např. tehdy, pokud by dosažené vzdělání a odborná praxe zcela zjevně neodpovídaly pozici, kterou zaměstnanec veřejné správy zastává. V takovém***

případě by ovšem bylo zcela namístě na takovou skutečnost upozornit a podrobit ji veřejné diskusi (...).

52. *Informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi zaměstnanců veřejné správy patří do rozsahu pojmu "veřejná a úřední činnost" obsaženého v ust. § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. **Zájem na poskytnutí uvedeného typu informací o zaměstnancích veřejné správy obecně převažuje nad zájmem na ochraně soukromí dotčených osob.** Pokud by v konkrétním případě žádost měla za cíl poškodit osobu, již se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), bylo by možné předmětné informace odepřít na základě principu zákazu zneužití práva.*
53. *V této souvislosti soud zdůrazňuje také preventivní funkci možnosti poskytnout informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi zaměstnanců veřejné správy, která napomáhá předcházet nežádoucím situacím, motivům a jevům ve veřejné správě. Již pouhý právní stav umožňující v zásadě komukoliv, aby získal předmětné informace, vede k větší odpovědnosti a transparentnosti při obsazování pozic ve veřejné správě. Naopak situace, kdy by předmětné informace byly utajovány, by mohla přispět ke ztrátě důvěry veřejnosti ve státní orgány a zákonnost jejich rozhodování. Nejvyšší správní soud považuje za nezbytné, aby správní soudy svou rozhodovací činností přispívaly k maximálnímu naplnění principu otevřenosti veřejné správy, který stojí v základu úpravy práva na informace. Jedině tak může právo na informace efektivně plnit svou výše popsanou kontrolní funkci, a tím i přispívat ke zvyšování kvality výkonu veřejné správy a k růstu její důvěryhodnosti v očích veřejnosti.*
54. *Skutkově se judikovaný případ od posuzovaného případu ve své podstatě neliší, neboť charakter (druh) poptávaných informací je v obou případech stejný - zatímco v judikovaném případě žadatel požadoval informace o nejvyšším dosaženém vzdělání a relevantní odborné praxi určitých zaměstnanců veřejné správy a veřejných funkcionářů, v posuzovaném případě se jedná o poskytnutí údajů o *informace v jakém roce a na jaké škole získali titul Mgr.* jmenovitě uvedení zaměstnanci krajského úřadu.*
55. *I v rozsudku ze dne 20. září. 2018, č. j. 10 As 345/2017-73, se Nejvyšší správní soud zabýval obdobnou situací, kdy žadatel mimo jiné poptával, jakou školu dotčený veřejný funkcionář vystudoval. I v tomto případě Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že požadovaná informace měla být poskytnuta (viz bod 14. rozsudku).*
56. *Z výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu jednoznačně plyne, že důvod pro odmítnutí žádosti o informaci o vzdělání a o odborné praxi, resp. pracovních zkušenostech zaměstnance veřejné správy obecně dán není, neboť*

veřejný zájem na poskytnutí požadovaného typu informací zpravidla převažuje nad zájmem na ochraně soukromí dotčené osoby. Zásah do soukromí dotčené osoby je proto v zásadě legitimní. Pouze pokud by se v konkrétním případě ukázalo, že žádost o informace, které by bylo jinak třeba vyhovět, má za cíl poškodit dotčenou osobu, již se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), bylo by možné informace odepřít na základě principu zákazu zneužití práva (srov. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 8 As 55/2012 – 62). **V posuzovaném případě ovšem nadřízený orgán argumentací povinného subjektu o zneužití práva na straně žadatele vyvrátil a neakceptoval.**

57. Z výše citované judikatury dále vyplývá, že informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi (resp. pracovní zkušenosti) zaměstnanců veřejné správy patří do rozsahu pojmu veřejná a úřední činnost ve smyslu nynějšího ustanovení § 8a odst. 2 informačního zákona. Účelem poskytnutí informace je tak plnění zákonné povinnosti správce vyplývající z informačního zákona (§ 8a odst. 2 informačního zákona), tzn. je naplněn důvod zpracování osobních údajů podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení. Současně jde podle názoru odvolacího orgánu o zpracování osobních údajů za účelem plnění úkolu ve veřejném zájmu podle čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení, kterým je zájem na zpřístupňování informací o zaměstnancích veřejné správy, které souvisejí s výkonem jejich úřední činnosti.
58. Ministerstvo vnitra v intencích shora uvedené judikatury zastává názor, že veřejný zájem na kontrole veřejné správy (v tomto případě kontrole, zda jsou příslušná místa ve veřejné správě obsazována osobami s odpovídající a dostatečnou kvalifikací) musí převážet nad ochranou soukromí fyzické osoby. **Zpřístupnění, údajů týkajících se vzdělání zaměstnance, byť se jedná nepochybně o údaje ze soukromého života, není způsobilé nepřiměřeně ohrozit, resp. narušit soukromí dotyčného zaměstnance. Naopak tyto informace slouží veřejnosti k tomu, aby si udělala úsudek na profesní kvalifikaci zaměstnanců a na obsazování pozic ve veřejné správě, resp. názor na to, zda může být veřejná správa vykonávána profesionálně, osobami k tomu způsobilými. Získání těchto informací je rovněž předpokladem pro to, aby žadatel popř. mohl vyvolat veřejnou diskusi na toto téma. Vzhledem k výše uvedené judikatuře a povaze informace odvolací orgán nutnost chránit požadované informace neshledává.**
59. Dle ustanovení § 16 odst. 4 informačního zákona platí, že: *Neshledá-li nadřízený orgán důvody pro odmítnutí žádosti, zruší rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nebo jeho část a řízení v tomto rozsahu zastaví. Současně rozhodnutím přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu. Proti rozhodnutí nadřízeného orgánu*

podle věty první se nelze odvolat. **Poskytnutí informace povinným subjektem lze exekučně vykonat.** Nadřízený orgán se proto dále zabýval otázkou, zda jsou v posuzovaném případě splněny podmínky ustanovení § 16 odst. 4 informačního zákona, tzn., zda existuje důvod pro odmítnutí žádosti a zda je na místě přikázat povinnému subjektu požadovanou informaci poskytnout – **výrok II. tohoto rozhodnutí.**

60. Nadřízený orgán neshledal žádný z důvodů pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace o vzdělání ustanovení § 7 až 11 informačního zákona. Nadřízený orgán proto ve vztahu k této části žádosti postupoval podle ustanovení § 16 odst. 4 informačního zákona, které ukládá vydání informačního příkazu (vždy) pokud nadřízený orgán neshledá důvody pro odmítnutí žádosti, tj. neshledá-li existenci zákonného důvodu bránícího zpřístupnění informace.
61. Povinný subjekt je tudíž povinen žadateli ve stanovené lhůtě poskytnout informace v rozsahu *v jakém roce a na jaké škole získali titul Mgr. dotčené osoby.*

V.

62. Odvolací orgán při posuzování tohoto případu musel vycházet z předloženého spisového materiálu a předložených dokumentů, z nichž nade vší pochybnost nevyplývalo, že by žadatel zneužíval právo na informace, resp. že by uplatňováním tohoto práva, v souvislosti s touto konkrétní žádostí, šikanoval povinný subjekt. V případě, kdy dochází k takto razantnímu zásahu, jakým omezení práva na informace bezesporu je, by měl závěr o šikanózním výkonu práva na informace být dán bez důvodných pochybností.
63. Ze shora uvedených důvodů je odvoláním napadené rozhodnutí nezákonné a odvolací orgán proto přistoupil k jeho zrušení a vrácení žádosti v části týkající se platových poměrů Mgr. Kláry Škrlové. U ostatních poptávaných informací bylo napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 16 odst. 5 informačního zákona zrušeno a řízení v tomto rozsahu zastaveno - výrok I. tohoto rozhodnutí. Současně bylo povinnému subjektu přikázáno, aby tyto informace žadateli poskytl – výrok II. tohoto rozhodnutí.

VI.

Poučení o opravném prostředku:

Proti výroku I. a III. tohoto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 správního řádu a § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona podat rozklad. Proti výroku II. tohoto rozhodnutí nelze podle § 16 odst. 5 informačního zákona podat rozklad.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

Rozdělovník:

1. Písemné vyhotovení rozhodnutí s vyznačením právní moci bude spolu se spisovým materiálem doručeno do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Jihomoravskému kraji, Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Odbor kancelář ředitele, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, k č. j. JMK 63420/2023.
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datových schránek povinnému subjektu – Jihomoravskému kraji, Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Odbor kancelář ředitele, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, k č. j. JMK 63420/2023.
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen odvolateli, [REDACTED], do vlastních rukou (s dodejkou).
4. Stejnopis rozhodnutí bude doručen dotčené osobě, Mgr. Radomíru Zimkovi, vedoucímu oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního Krajského úřadu Jihomoravského kraje, 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5, do vlastních rukou (s dodejkou).
5. Stejnopis rozhodnutí bude doručen dotčené osobě, Mgr. Kláře Škrlové, referentce oddělení legislativního a právního, odboru kontrolního a právního Krajského úřadu Jihomoravského kraje, 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5, do vlastních rukou (s dodejkou).
6. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Tereza Lukešová
tel. č.: 974 816 442
e-mail: posta@mvcv.cz